

ຂໍ້ມູນ ຣາຍງານ ກ່ຽວກັບ ເຮືອງຢາສັກ ກັນໂຣກ (VIS) ຢາສັກ ກັນໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ (SMALLPOX VACCINE)

ສິ່ງ ທີ່ ຫາກ ຄວນ ຮູ້

1 ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ ແມ່ນຫຍັງ smallpox?

ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ ຫຼື smallpox ແມ່ນເຊື້ອໂຣກຊະນິດນຶ່ງ ຊື່ງ ອໍາຄົມຈຳນວນໜຶ່ງຫຼາຍເຖິງ 30% ຂອງຜູ້ທີ່ເຊື້ອໂຣກນີ້.

ມັນເກີດຈາກເຊື້ອ ໂຣກວາຍຣາສ ຊື່ວ່າໂອລາ variola ຊື່ງ ແຜ່ລະບາດ ຈາກຜູ້ນຶ່ງ ໄປຫາອີກຜູ້ນຶ່ງ ເນື່ອງຈາກການຕິດຕໍ່ ໂດຍການຢູ່ໃກ້ຄຽງກັນ.

ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງຍັງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດ:

- ອອກຕຸ່ມເປັນຜິວແດງ, ຊື່ງຈະເກີດຮອຍຕາບ ຫຼັງຈາກເຊົາແລ້ວ
- ເປັນໄຂ້ຂຶ້ນສູງ
- ເມື່ອຍ
- ເຈັບຫົວແຮງ ແລະເຈັບຫຼັງ
- ບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ ຫຼື ເສັຍສາຍຕາ

ຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ເກີດເປັນປະຫວັດການໃນ ໂລກເຮືອງ ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວ ໜັງແມ່ນ ໃນປີ 1977.

2 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງ ສັກຢາກັນໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ?

ຢາກັນໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງສາມາດປ້ອງກັນຄົນຜູ້ທີ່ທ່າງາມກັບ ໂຣກນີ້ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທົດລອງວິໄຈ ໂຣກນີ້.

ແຕ່ຍັງມີເຊື້ອໂຣກໄດ້ອີກວ່າຂບວນຜູ້ກໍ່ການລ້າຍ ຫຼືຜູ້ຕໍ່ຕ້ານຣັຖບານສະຫາຣັຖ ອາດຈະມີ ເຊື້ອໂຣກນີ້ແລະອາດຈະໃຊ້ມັນເປັນອາວຸດທາງເລນີ. ຢາກັນໂຣກສາມາດ ປ້ອງກັນ ສຸຂະພາບຂອງໝວ່ຍງານແພທ ແລະກຸ່ມຄົນຜູ້ທີ່ ເຮັດວຽກໃນດ່ານແຮກ ຂອງ ມະຫາດນີ້. ໝວ່ຍງານແພທເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນ ຜູ້ເບິ່ງວ່າບຸກຄົນປະເພດໃດ ທີ່ຄວນຈະ ໄດ້ຮັບການສັກຢາປ້ອງກັນກ່ອນ. ແລະບອກໃຫ້ເຂົາໄປສັກຢາກັນໂຣກທີ່ຄລິນິກ.

3 ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ?

ເຊື້ອຢາກັນໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງແມ່ນຜະລິດຈາກເຊື້ອວາຍຣາສ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ແວກຊິນເນັຍ vaccinia. ເຊື້ອວາຍຣາສ ແວກຊິນເນັຍ ຄຳໃຊ້ຄືກັນກັບເຊື້ອ ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ, ແຕ່ມັນບໍ່ເປັນອັນຕະຣາຍ ແຮງ. ເຊື້ອແວກຊິນເນັຍ ສາມາດປ້ອງກັນຄົນຈາກການຕິດເຊື້ອໂຣກ ອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງນີ້.

ການສັກຢາປ້ອງກັນກ່ອນ ທີ່ຈະຕິດເຊື້ອໂຣກ ນີ້ສາມາດຄົນຈາກການຕິດ ເຊື້ອໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງນີ້. ການສັກຢາ ມາຍໃນ 3 ວັນຫຼັງຈາກ ທີ່ຖືກຕິດ ເຊື້ອ ນີ້ສາມາດປ້ອງກັນໂຣກນີ້ໄດ້ ຫຼື ຢ່າງນ້ອຍກໍຊ່ວຍຄວບຄຸມ ບໍ່ໃຫ້ມັນເກີດແຮງ.

ຜູ້ທີ່ຖືກຍື່ນປົວ ມາດົນນານ ຈາກການໃຊ້ ຢາເສບຕິດ ສະຕີໂອຍ. ຜູ້ທີ່ຍື່ນປົວ ໂຣກນະເລັງຈາກການສ່ອງໄຟຟ້າຫຼືໃຊ້ ຢາຕ່າງໆ. ສັກຢາກັນໂຣກ ມາຍໃນນຶ່ງອາທິດ ຫຼັງຈາກຖືກຕິດເຊື້ອ ໂຣກແລ້ວຍັງສາມາດ ຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ ມັນເກີດແຮງໄດ້. ການປ້ອງກັນຈາກການຕິດເຊື້ອຈະ ກຸ່ມໄດ້ ດົນເຖິງ 3-5 ປີ, ແລະການປ້ອງກັນຈາກການປ່ວຍໜັງ ຫຼື ເສັຍຊີວິດ ນັ້ນ ຈະກຸ່ມໄດ້ດົນເຖິງ10 ປີ. ຫຼື ດົນກວ່ານັ້ນ.

4 ໃຜແດ່ທີ່ຄວນຈະສັກປ້ອງກັນໂຣກນີ້ແລະສັກເມື່ອເວລາໃດ?

ເຂົ້າໄປຮັກການສັກຢາກັນໂຣກ ໃນຍາມທີ່ບໍ່ສຸກເສີນ (ຍາມທີ່ໂຣກ ບໍ່ລະບາດ).

- ພະນັກງານແພທໃນຫ້ອງວິໄຈ ກ່ຽວກັບການຕິດເຊື້ອຂອງສັດ ຫຼື ການຖືກຕິດ ເຊື້ອໂຣກ ແວກຊິເນັຍ ຫຼື ເຊື້ອໂຣກ ວາຍຣາສຊະນິດອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ. (ການຕິດເຊື້ອໂຣກ ຂອງລິງ, ງົວ ແລະ ວາຣິໂອລາ.)
- ສາທາລະນະສຸກ, ໂຮງພຍາບານ, ພະນັກງານແພທ, ແລະບຸກຄົນທົ່ວ ໄປ 18-65 ປີ, ຜູ້ທີ່ທ່າງາມກ່ຽວກັບເຊື້ອໂຣກນີ້ແລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການລະບາດ ຂອງໂຣກນີ້.

ເຂົ້າໄປຮັກການສັກຢາກັນໂຣກ ໃນຍາມທີ່ສຸກເສີນ (ຍາມທີ່ໂຣກ ລະບາດ).

- ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຖືກຕິດເຊື້ອໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ ໂດຍທາງກົງ ຄວນຈະໄປ ສັກຢາປ້ອງກັນໂຣກນີ້ນຶ່ງເວັ້ນ ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ໃນເມື່ອຖືກ ຕິດເຊື້ອແລ້ວ.
- ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ມາວະສຽງ ຕໍ່ການຖືກຕິດເຊື້ອໂຣກ ຄວນຈະໄປສັກຢາ ປ້ອງກັນ ໄວ້ນຶ່ງຊຸມ. ໃນເມື່ອຮູ້ວ່າ ໂອກາດສຽງນັ້ນມີສູງ ຫຼືຮູ້ວ່າຖືກຕິດເຊື້ອແລ້ວ.

ຜູ້ທີ່ເຄີຍສັກຢາກັນໂຣກຊະນິດນຶ່ງມາດົນ ກວ່າ 3-5 ປີ ແລ້ວ ມັນຄວນຈະ ໄປສັກຢາ ໃໝ່ອີກ ນີ້ກໍຂຶ້ນກັບມາວະສຽງ.

5 ອາການ ຫຼັງຈາກສັກຢາ ກັນໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວໜັງ

ໃຫ້ເບິ່ງຄຳແນະນຳ VIS ໃນພາກ A ແລະ B ສຳລັບລາຍລະອຽດ ເພີ່ມຕື່ມ.

ອາການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງການສັກຢາ

ບໍ່ຮິວນທີ່ສັກຢານັ້ນອາດຈະເກີດໂຄ່ພອງເລັກນ້ອຍ, ຈາກນັ້ນມັນກໍຈະ ແຕ້ງເຂົ້າ, ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຈະຕົກເກັດແຕ້ງ ແລະລອກອອກໄປເອງ, ເຫຼືອໄວ້ພຽງຮອຍຕາບ.

ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນໄອ່ແລະບວບູນ ດົນເຖິງ 2-4 ອາທິດ ຫຼັງຈາກຮອຍສັກ ນັ້ນແຕ້ງດີແລ້ວ ແລະອາດຈະເກີດຄັນບໍ່ຮິວນບ່ອນ ສັກຢາ, ເມື່ອຍ, ເປັນໄຂ້ ເລັກນ້ອຍ, ເຈັບຫົວ ຫຼື ປວດຕາມກ້າມເນື້ອ

ການຮັກສາ ບໍ່ຮິວນທີ່ຖືກສັກຢາ.

ຈົນກະທັ້ງ ມັນຕົກເກັດແຕ້ງດີນັ້ນ, ທ່ານຍັງສາມາດ ທີ່ຈະແຜ່ລະບາດເຊື້ອໂຣກ ແວກຊິນເນັຍ ວາຍຣາສ ໄປຍັງຢູ່ອື່ນໄດ້ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງ ໃນຮ່າງກາຍ ຂອງທ່ານ.

ການປ້ອງກັນນີ້ກໍຄື, ໃຊ້ຜ້າຜັນແຜ່ທີ່ໄວ້ຫລິນໆທີ່ບໍ່ຮິວນທີ່ສັກຢາ (ໃນຂະນະ ທີ່ທ່າງາມ, ຖ້າຫາກເປັນພະນັກງານແພທ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ເຄັ່ງຄັດ ກວ່ານັ້ນ ຄືຈະຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການທໍາຜິດບໍ່ຮິວນບາດແຜນັ້ນຈະຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ຖືກ ລະບຽບການ.)

ການປ່ຽນຜ້າຜັນແຜ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ (ທຸກໆ 1-3 ວັນ, ຖ້າປ່ຽນຍອງຝ້າຍທີ່ທໍາຖິດແຜ, ແລະ ຢ່າງນ້ອຍ 3-5 ວັນ ຖ້າຈະປ່ຽນບັງ

ຕໍ່ໜ້າໃໝ່...

ຫຼືຜ້າຄຽນຍອງຍ້າຍນັ້ນ.) ເວລາອາບນ້ຳຄວນໃຊ້ຜ້າພັນ ແຜ່ຊະນິດທີ່ກັນນ້ຳໄດ້. ຢ່າຈັບບາຍບໍ່ຮິວນສັກຢາ ແລ້ວນາຈັບບາຍ ແຕະຕ້ອງພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງ ຮ່າງກາຍ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງມືໃຫ້ສະອາດ ກ່ອນ. ຢ່າເກົາ ຫຼື ເອົາຢາໝ່ອງ ຫາບອ່ນທີ່ຖືກ ສັກຢານັ້ນ. ຢ່າບາຍຕາ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງຮ່າງກາຍ ຫຼັງຈາກປ່ຽນຜ້າທີ່ແຜ່ ຫຼື ລູບບາຍບ່ອນ ທີ່ສັກຢານັ້ນ.

ຕ້ອງນຸ່ງເສື້ອທີ່ຊ່ວຍປ້ອງກັນສັກຢາໄດ້, ລະວັງເປັນພິເສດໃນເວລາທີ່ຢູ່ ໃກ້ກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຜູ້ອື່ນຈະມາຕຳຖືກບ່ອນສັກຢາ (ຕົວຢ່າງ, ລະຫວ່າງພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກ ທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ.)

ກ່ອນຈະຖິ້ມ ຜ້າພັນແຜ່ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ຕ້ອງໃສ່ໃນຖົງຢາງທີ່ມີຊີບຮູດກ່ອນ. ເຮັດເໝືອນ ກັນກັບຕອນບາດຕົກເກັດແຫ້ງນັ້ນ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຜ້າເຊັດຕົວ ຮ່ວມກັນ. ຊັກເສື້ອຜ້າ ຫຼື ສິ່ງຂອງອື່ນໃດຫາກເຄີຍໄປຖືກບ່ອນສັກຢານັ້ນ. ຕ້ອງລ້າງມືຂອງ ທ່ານຫຼັງຈາກ ໄປຈັບບາຍບ່ອນສັກຢາ, ຜ້າພັນແຜ່, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ຜ້າປູຕຽນອນ ແລະ ຜ້າແຜ່ເຊັດ ຕົວ ອັນໃດທີ່ມັນຖືກ ບອນສັກຢານັ້ນ.

ບໍ່ຮິວນທີ່ສັກຢານັ້ນຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ກວດເປິ່ງໃນວັນທີ່ເຈັດ ຫຼັງຈາກ ວັນທີ່ໄດ້ ສັກຢານັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຢານັ້ນທ່າງາມ.

6 ບາງຄົນບໍ່ຄວນຈະສັກຢາປ້ອງກັນໂຣກນີ້ ຫຼື ຄວນລໍຖ້າ

ໃຫ້ຍິ່ງຄຳແນະນຳ VIS ໃນພາກ C, D ແລະ E ສຳລັບລາຍລະອຽດ ຜົນຕົ້ນ.

ເຂົ້າໄປຮັກການສັກຢາກັນໂຣກ ໃນຍາມທີ່ບໍ່ສຸກເສີນ (ຍາມທີ່ໂຣກ ບໍ່ລະບາດ).

- ຜູ້ທີ່ເປັນອັກກາ ຫຼື ໂຣກຜິວຫນັງ, ຫຼື ເຄີຍມີບັນຫາເຮື່ອງ ໂຣກຜິວຫນັງ ທັງສອງ ຊະນິດນີ້ມາກ່ອນ, ບໍ່ຄວນຈະສັກຢາກັນໂຣກນີ້.
- ຜູ້ທີ່ມີບັນຫາເຮື່ອງຜິວຫນັງ ທີ່ເປັນສາຍແດກທີ່ໃຫ້ຜິວຫນັງແຕກຂາດ, (ເຊັ່ນ ແຜ່ຜິວຄັນ, ຖືກລວກໃຫມ່ຢ່າງແຮງ, ເປັນຕຸ່ມພອງ, ອອກຕຸ່ມ ມາກສຸກມາກໃສ, ເປັນຕຸ່ມ, ໂຣກສູດອັດ ຫຼື ສິວ) ຄວນຈະລໍຖ້າ ຈົນກວ່າ ອາການດີຂຶ້ນ ກ່ອນຈະເລີ່ມສັກຢານີ້.
- ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີພູມຕ້ານທານພຍາດຕ່ຳທີ່ຍັງອ່ອນແອບໍ່ຄວນຈະສັກຢາ ກັນໂຣກນີ້ ແລະ ຍັງລວມທັງບຸກຄົນຜູ້ທີ່:
 - ມີການມະ ໂຣກຕິດຕໍ່ ແລະ ໂຣກເອັສ ຫຼື ໂຣກອື່ນໆທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫຼື ຫາໃຫ້ ພູມຕ້ານທານພຍາດໃນຮ່າງກາຍຕ່ຳ.
 - ມີພູມຕ້ານທານພຍາດໃນຮ່າງກາຍຕ່ຳ ຊຶ່ງເກີດຈາກພຍາດໃນຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນກໍ່ຕົວອື່ນຕໍ່ຕ້ານເນື້ອເຍື່ອຂອງຕົວເອງ, ກຸ່ມຂອງ ໂຣກຜິວຫນັງໃດທີ່ມີ ບາດແຜເຫຼືອຍແຜ່.
 - ພວມກຳລັງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ, ຫາກໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໃນເມື່ອບໍ່ ດົນນານມາກ່ອນກ່ຽວກັບວັດຖຸເສຍຕິດ ອັນຊຶ່ງສົ່ງຜົນສທ້ອນຕໍ່ພູມຕ້ານທານ ຂອງຮ່າງກາຍ ທີ່ເກີດການໃຊ້ຢາ ສະເຕີຣອຍ, ຫຼື ຢາປິ່ນປົວພຍາດທີ່ ກໍ່ຕົວອື່ນຕໍ່ຕ້ານເນື້ອເຍື່ອຂອງຕົວເອງ, ຢາບາງຊະນິດທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວກັບ ອະວັຍະວະ ຫຼື ປ່ຽນຜ່າຕັດ ໂຣກໂອກະດູກ.
 - ໂຣກລູຄິນເນີຍ, ໂຣກ ລິມໂພມະ ຫຼື ໂຣກມະເລັງອື່ນໆ
 - ຢູ່ໃນລະຫວ່າງການປິ່ນປົວ ໂຣກມະເລັງ ໂດຍໃຊ້ແສງໄຟຟ້າ ແລະ ຢາ ປິ່ນປົວ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວແບບໃດແບບໜຶ່ງໃນ 3 ເດືອນຜ່ານມາ.
- ຜູ້ຍິ່ງຄວນຈະຫຼີກລຽງຈາກການຕັ້ງທ້ອງເປັນເວລາ 4 ອາທິດ ຫຼັງຈາກ ສັກຢາກັນໂຣກນີ້.

ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນໃກ້ ຫຼື ຢູ່ຮ່ວມກັບໃຜຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຕົກຢູ່ໃນກໍລະນີຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາ ຂ້າງເທິງ ນີ້ບໍ່ຄວນສັກຢາກັນໂຣກນີ້, ເພາະວ່າໂອກາດການສ່ຽງທີ່ຢູ່ ໃກ້ກັບບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ຈະຕິດເຊື້ອ ໂຣກນັ້ນມີຫຼາຍ. (ການຢູ່ໃກ້ກັບບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະລວມທັງຢູ່ຮ່ວມກັບ ໃຜຜູ້ໜຶ່ງໃນຄອບຄົວດຽວກັນ, ບຸກຄົນອື່ນໆທີ່ ທ່ານຢູ່ໃກ້ຊິ ດກັບເຂົາ ເຊັ່ນຮ່ວມ ເພດກັບເຂົາ. ນີ້ຈະບໍ່ລວມເຖິງໝູ່ ຫຼື ເພື່ອນທ່າງາມຮ່ວມກັບທ່ານ)

- ຢາສັກກັນໂຣກນີ້ບໍ່ແນະນຳໃຫ້ສັກກັບເດັກນ້ອຍທີ່ອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ.
- ຫ້າມສັກຢາກັນໂຣກນີ້ ຖ້າວ່າທ່ານເຄີຍເກີດອາການແຜ່ຢ່າງແຮງ ກັບ ຢາໂປລິມິຊິນ ຫຼື ສະເຕັບໂຕມິຊິນ, ໂຊເທີອາໂຊກິນ, ມີໂອໄນຊິນ, ຫຼື ເຄີຍເພີ່ ຢາກັນໂຣກນີ້ ມາກ່ອນ.
- ແມ່ຜູ້ທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມຕົນເອງບໍ່ຄວນຈະສັກຢາກັນໂຣກນີ້.
- ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຢາ ສະເຕີຣອຍ ຊະນິດຢາອອດຕານີ້ບໍ່ຄວນຈະສັກຢານັ້ນ
- ບຸກຄົນທີ່ປ່ວຍໄຂ້ແຮງຫຼືບໍ່ແຮງ ໃນຊ່ວງລະຫວ່າງນັດໝາຍໄປສັກຢາ ນັ້ນຄວນຈະລໍຖ້າວົດການສັກຢາຊົ່ວຄາວໄປ ຈົນກະທັ້ງເຊົາໄຂ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຄ່ອຍ ສັກຢາກັນໂຣກນີ້.

ຖ້າຫາກທ່ານອາການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ຄວນຈະສັກປົກສາກັບທ່ານໝໍເສຍກ່ອນ ກ່ອນຈະສັກຢາກັນໂຣກຊະນິດນີ້.

ເຂົ້າໄປຮັກການສັກຢາກັນໂຣກ ໃນຍາມທີ່ສຸກເສີນ (ຍາມທີ່ໂຣກອອກຕຸ່ມ ຕາມຜິວຫນັງ ລະບາດ).

- ອັ້ທ່ານເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃນລະຫວ່າງທີ່ໂຣກອອກຕຸ່ມຕາມຜິວຫນັງ ກຳລັງ ແຜ່ລະບາດ

7 ພ້ອມຕະຣາຍທີ່ຈະເກີດຈາກ ການສັກຢາກັນ ໂຣກນີ້ມີຫຍັງແດ່?

ໃຫ້ຍິ່ງຄຳແນະນຳ VIS ໃນພາກ A ສຳລັບລາຍລະອຽດ ຜົນຕົ້ນ.

ຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍ້ທີ່ຈະຮູ້ ໄດ້ວ່າເປັນອາການທີ່ເກີດ ຈາກການ ສັກຢາກັນໂຣກນີ້. ຢາກັນໂຣກ, ກໍ່ເໝືອນກັບຢາທົ່ວໄປ, ຊຶ່ງ ມັນອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດ ມີບັນຫາອັນອາຍແຮງໄດ້, ລວມທັງອາດຈະມີ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ທັນໄດ້, ເຊັ່ນການເກີດອາການທີ່ແພ້ຢາສັກ ທີ່ອາຍແຮງ. ຜົນພ້ອມເບື້ອງຈາກການສັກຢານີ້ ທີ່ວ່າຈະເປັນພ້ອມຕະຣາຍ ຕໍ່ຮ່າງກາຍ ທີ່ອາຍແຮງຫຼືວ່າຈົນເຖິງອັນເສຍຊີວິດຍ້ອນ ນັ້ນແມ່ນມີນ້ອຍ ທີ່ສຸດ.

ບັນຫາຂໝາດນ້ອຍ ໄປເຖິງຂໝາດປານກາງ

- ເປັນຜິວແດງເລັກນ້ອຍ, ເປັນດົນປະມານ 2-4 ວັນ
- ເປັນໄຂ້ຕົວຮ້ອນສູງກວ່າ 100 ອົງສາ. (ປະມານ 10% ຂອງຜູ້ໃຫຍ່)
- ອອກຕຸ່ມຫົວໃສງໃຈຜ່ອງ ຕາມຮ່າງກາຍ (ປະມານ 1 ຕໍ່ 1,900)

ປະມານ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຜູ້ທີ່ສັກຢາກັນໂຣກຊະນິດນີ້ອາດຈະຮູ້ສຶກ ເປັນໄຂ້ແຮງ ຈົນເຖິງອັນອໍລາພັກວາມ, ຫຼື ຂາດໂຮງຮຽນ ຫຼື ວົດການ ໄປຮວມກິຈະກຳຕ່າງໆໄດ້, ຫຼື ອາດຈະນອນບໍ່ລັບ.

ຕໍ່ໜ້າໃຫມ່...

ບັນຫາ ຂໜາດກາງ ໄປເຖິງ ຂໜາດແຮງ

(ເຖິງກັບວ່າຕ້ອງເຂົ້າໄປຮັບການ ບິນປົວຮັກສາ)

- ຕາອັກເສັບເພາະເນື່ອງຈາກການຊິດເຊື້ອຢາປ້ອງກັນມັນເຂົ້າໄປທີ່ຕາ ຊຶ່ງອາດຈະທ້າໃຫ້ເສັຍສາຍຕາໄດ້.
- ອອກຕຸ່ມເປັນຜິ່ນແດງທົ່ວຮ່າງກາຍ (ຫຼາຍຄົນເກີດມີອາການນີ້ 1-4,00 ຄົນ) ຕາມປົກກະຕິກໍ່ແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງ.

ບັນຫາຂໜາດໃຫຍ່ ໄປຈົນເຖິງອິ່ນເສັຍຊີວິດ

- ອອກຕຸ່ມເປັນຜິ່ນແດງທົ່ວຮ່າງກາຍ ຊະນິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໄວ ແລະຂະໜາຍໄວ ແບບຕຸ່ມເປັນໄວເຜິ້ງຕົກເກັດແລະເສັບທົ່ວ ຮ່າງກາຍ ຫຼືເປັນເບື້ອຍແບບ ຕຸ່ມໜາກສຸກໜາໃສ (ເປັນຫຼາຍ 1 ໃນ 26,000 ຄົນ) ຊຶ່ງອາດກໍ່ ທ້າໃຫ້ເປັນຮອຍຕາບຕາມຮ່າງກາຍ ຫຼື ເສັຍຊີວິດ.
- ສມອງອັກເສັບ (ປະຕິກິຣິຍາຕໍ່ຕ້ານເກີດຂຶ້ນໃນສມອງ) (ຫຼາຍປະມານ 1 ໃນ 83,000) ຊຶ່ງອາດກໍ່ທ້າໃຫ້ສມອງເຊື້ອເສັຍແລະເສັຍຊີວິດ.
- ກໍ່ໃຫ້ເກີດການອັກເສັບຢ່າງແຮງໃນທີ່ບໍ່ຮິວນທີ່ສັກຢາ (ຫຼາຍ 1 ໃນ 667,000 ຄົນ ສວນຫຼາຍແຜ່ນຜູ້ທີ່ມີພູມຕ້ານທານຕໍ່ພຍາດຕ່າງ) ຊຶ່ງອາດ ຈະເປັນຮອຍຕາບ ຫຼືເສັຍຊີວິດ.

ປະມານ 14-54 ຄົນໃນ ຫຸກນຶ່ງລ້ານຄົນທີ່ສັກຢາກັນ ໂຣກຊະນິດ ນີ້ໃນອະດີດຕໍ່າມາ ທີ່ເກີດມີອາການຮ້າຍແຮງເຖິງອິ່ນຈະເອົາຊີວິດ ເຂົ້າສູ່ ແຕ່ກໍ່ມີພຽງແຕ່ 1-2 ເທົ່ານັ້ນທີ່ເສັຍຊີວິດຍ້ອນ.

ບຸກຄົນທີ່ເພີ່ມເຊື້ອຢາສັກກັນ ໂຣກຊະນິດນີ້ຢູ່ແລ້ວ, ເກີດໄປແຕ່ຕ້ອງ ຈັບບາຍ ບໍ່ຮິວນ ທີ່ສັກຢາຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ຈັບບາຍ ເຄື່ອງອຸປະກອນ ສັກຢາທີ່ສັກໃຫ້ຄົນແລ້ວ ມັນກໍ່ສາມາດທີ່ເກີດມີອາການ ແພ້ໄດ້ ເຫນືອນກັນ.

8 ຈະເຮັດຢ່າງໃດ ຖ້າຫາກເກີດມີອາການຂໜາດກາງ ໄປຫາ ຂໜາດແຮງ?

ໃຫ້ເບິ່ງຄຳແນະນຳ VIS ໃນພາກ A ແລະ B ສຳລັບລາຍລະອຽດ ຜິ່ນຜົນ

ສັງເກດເບິ່ງ:

- ບໍ່ຮິວນສັກຢາສັງເກດເຫັນວ່າມັນບໍ່ແຕ້ງເຊົາຕິ ຕາມປົກກະຕິ, ເປັນຜິ່ນແດງ, ເຈັບປວດຕາມຮ່າງກາຍ, ຕາອັກເສັບ, ເຈັບຫົວບໍ່ເຊົາ, ຫຼື ເປັນໃຂ້, ສັບສົນ, ຊັກ, ງວງນອນ, ແລະເກີດມີບັນຫາອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ. ອາການຂອງການເກີດແພ້ທີ່ຮ້າຍແຮງອາດຈະລວມ ທັງການຫາຍໃຈຍາກ, ສຽງແທບ, ຫຼື ເກີດສຽງຫວິດຂອງການຫາຍໃຈ ພິດ. ອອນເພັຍ, ຫົວໃຈ ແຕ້ນໄວ, ເກີດສຽງຫວິດຂອງການຫາຍໃຈ ພິດຫຼັງຈາກສັກຢາໄດ້ສອງ ສາມນາທີ ເຖິງ ສອງສາມຊົ່ວໂມງ.

ຖ້າທ່ານ ຫຼືຢູ່ໃຊ້ຊີດກັນ, ເຄີຍເກີດມີອາການເຫຼົ່ານີ້, ຫຼືທ່ານເປັນກົງວິນ ກ່ຽວກັບອາການ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກ ທ່ານສັກຢາກັນ ໂຣກ ນີ້ແລ້ວ:

- ໂທສັບຫາແພທ, ຫຼືພາບຸກຄົນນັ້ນເຂົ້າໄປຮັບການບິນປົວຮັກສາທັນທີ
- ເລົ່າເຮື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນສູ່ແພທຜັງ ວ່າທ່ານໄດ້ສັກຢາກັນ ໂຣກຊະນິດນີ້ ແລະສັກເນື້ອໃດ.
- ບອກໃຫ້ແພທ ຫຼືນາງພຍາບານທ່ານຮາຍງານກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນການສັກຢານີ້ ເພື່ອຕິດຕໍ່ບອກກັບທາງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ. ທ່ານສາມາດຈະຮາຍງານກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການສັກຢານີ້ ເອງໄດ້ ໂດຍຕິດຕໍ່ເຂົ້າໄປເອົາຟອມໄດ້ທີ່ [http:// www.vaers.org](http://www.vaers.org) ຫຼື ໂທໄປທີ່ 1-800-822-7967.

ການບິນປົວ ອາການແພ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນແຮງ

- ຢາແວັກຊາຍເນັຍ ອິນນູ ໂກບູລິນ Vaccinia Immue Globulin (VIG) ສາມາດຊ່ອຍຄົນຜູ້ທີ່ເກີດອາການແພ້ຢ່າງແຮງ ເນື່ອງຈາກ ການສັກຢາກັນ ໂຣກ ຊະນິດນີ້. ອີກຊະນິດນຶ່ງຄືຢາ cidofovir ຊາຍ ໂຕ ໂຟເວີ ສາມາດເອົາໃຊ້ ບິນປົວຊ່ອຍແກ້ໄຂ ໃນບາງກໍ່ຮະນີໄດ້. ຢາທັງສອງຊະນິດ ຖືກອະນຸມັດໃຫ້ໃຊ້ ບິນປົວ ອາການແພ້ດັ່ງກ່າວໄດ້ ແລະຢາທັງສອງ ນີ້ກໍ່ອາດຈະມີປະຕິກິຣິຍາ ໂຕ້ຕອບກັນເອງຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບິນປົວ ເນື່ອງຈາກ ການແພ້ຜິ່ນຂອງການສັກຢານີ້

- ຄ່າບິນປົວຮັກສາຜູ້ທີ່ເກີດອາການແພ້ຢ່າງແຮງຍ້ອນການສັກຢາກັນ ໂຣກນີ້ ແຜ່ນແຜງຫຼາຍ, ປະກັນພັຍສຸຂພາບຫຼືປະກັນພັຍຄົນງານ ອາດຈະບໍ່ຍອມ ຈ່າຍຄ່າ ບິນປົວນີ້ໃຫ້.
- ອາດຈະບໍ່ມີເງິນຊົດເຊີຍໃດໆຈາກທາງຮັຖບານຈ່າຍໃຫ້ ໃນເວລາ ທີ່ທ່ານໄປ ທ່າງານບໍ່ໄດ້ເພາະເຈັບປວຍຈາກການແພ້ ຢາກັນ ໂຣກນັ້ນ ເຖິງຈະແຜ່ນ ເຈັບປວຍຈາກການສັກຢາ ຫຼື ຕິດເຊື້ອ ໂຣກນີ້ຈາກຜູ້ອື່ນມາ. ສ່ວນທາງນາຍຈ້າງ ອາດຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ ຖ້າວ່າເພິ່ນ ຫຼື ປະກັນພັຍ ຂອງ ໂຮງງານຈະຈ່າຍຄ່າ ຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ.

9 ວ່າພະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ເພິ່ນຕື່ນກ່ຽວກັບເຮື່ອງນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?

- ອ່ານເບິ່ງທີ່ VIS
- ສອບຖາມນຳແພທ ຫຼື ນາງພຍາບານ, ເພິ່ນອາດຈະເອົາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ເຮື່ອງຢາກັນ ໂຣກຊະນິດໃຫ້ທ່ານເບິ່ງ ຫຼື ອາດຈະບອກທ່ານ ໄປເອົາ ຢູ່ບ່ອນ ໃດບ່ອນນຶ່ງ.
- ໂທສັບໄປທີ່ກະຊວງສາທາລະນະໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນຫຼືໃນຮັຖຂອງທ່ານ
- ຕິດຕໍ່ໄປຍັງສູນຄວບຄຸມແລະປ້ອງກັນ ໂຣກ Center for Disease Control and Prevention (CDC):
 - ໂທ 1-800-246-2675 (ພາສາອັງກິດ)
 - ໂທ 1-800-246-2857 (ສະເປນນິສ)
 - ໂທ 1-866-874-2646 (TTY)
 - ເບິ່ງໃນຄອມພິວເຕີ ທາງອິນເຕີເນັດ ໄດ້ທີ່ <http://www.cdc.gov/smallpox/>

U.S. Department of Health & Human Services

ສູນຄວບຄຸມແລະປ້ອງກັນ ໂຣກຕິດຕໍ່
ໄປແຜ່ອນສັກຢາປ້ອງກັນໂຣກຂອງ ສະຫະລັດ